

Pořad bohoslužeb

6. února – 19. února 2023, LITURGICKÉ MEZIDOBÍ, Žaltář I.-II. týdne

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Pondělí 6.2.	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků	-	-	není mše svatá
Úterý 7.2.	5.týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Středa 8.2.	5.týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Čtvrtek 9.2.	5.týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Pátek 10.2.	Památka sv. Scholastiky, panny	St. Jičín	17:30	za † Marii Hasalovou, manželka, syna a snachu a za nemocného pravnuka
Sobota 11.2.	5.týdne v mezidobí <i>Panny Marie Lurdské</i>	Petřkovice	17:30	mše svatá v kapli
Neděle 12.2.	6. NEDELE V MEZIDOBÍ	St. Jičín	8:00	za ochranu Boží, Panny Marie, všech svatých, za ukončení války na Ukrajině a na celém světě, za živé rodiny, za † rodiče a duše v očistci
		St. Lhota	10:00	mše svatá
Pondělí 13.2.	6.týdne v mezidobí	St. Jičín	8:00	za farniky
Úterý 14.2.	6.týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Středa 15.2.	6.týdne v mezidobí	St. Jičín	8:00	na poděkování za přijatá dobrodiní, jistý úmysl a † rodiče a prarodiče
Čtvrtek 16.2.	6.týdne v mezidobí	-	-	není mše svatá
Pátek 17.2.	6.týdne v mezidobí	St. Jičín	17:30	na poděkování za 78 let života, za † manžela Pavla Prašivku, za † rodiče Urbanovy a Prašivkovy, za duše v očistci a živou rodinu
Sobota 18.2.	6.týdne v mezidobí	Loučka	17:30	mše svatá v kapli
Neděle 19.2.	7. NEDELE V MEZIDOBÍ <i>sbírka</i>	St. Jičín	8:00	za † Boženu Machánovou, † manžela, † dceru, † zetě Františka, † vnučku Haničku a na jistý úmysl
		St. Lhota	10:00	mše svatá

Farář: P.Marcel Krajzl, mobil – farní úřad: 731 058 895, email: rkf.starýjičín@doo.cz
Webové stránky farnosti Starý Jičín: <http://farnostsj.cz>

OHLÁŠKY

* V pátek 10.2.bude po mši přednáška zvláště pro biřmovance na téma: **Sebepřijetí**. Přednášet bude o. Pavel Moravec, kněz psycholog.

*V neděli 19.2. bude tichá sbírka na opravy kostela.

ZPRAVODAJ FARNOSTI STARÝ JIČÍN

Vydáno pro vnitřní potřebu farnosti Starý Jičín

5.2.2023

5. neděle v mezidobí

11.- 12./ ročník XIV.

Já jsem světlo světa, praví Pán, kdo mě následuje, bude mít světlo života.

Vy jste sůl země a světlo světa!

Tato Ježíšova slova jsou zároveň povoláním každého z nás k apoštolátu. V celku i jednotlivě. Nebojíte se přijmout toto povolání? Přijmout je zcela osobně? Co tě tváří v tvář tomuto poslání napadá?

Jsem ještě příliš mladý - neumím mluvit - jsem hříšný - jak bych mohl... vyvol si někoho jiného.....

Možná by mnoho z vás řeklo: nemám důvěru v sebe sama. Nedokážu žít svůj život odvážným a originálním způsobem, protože si nevěřím. To mě svazuje. A protože si nevěřím, nedokážu „zemřít sám sobě“. A protože nedokážu zemřít sám sobě, jsem závislý na tom, co si o mně myslí druzí, a tak se vlastně stále schovávám buď za roli mistra světa, který může všechno, protože všechno nejlíp ví, nebo roli mučedníka, kterému jeho okolí vůbec nerozumí a on to musí snášet.

Jestliže chceme přijmout své povolání být solí země a světlem světa, musíme především **přijmout pozitivně sami sebe se svými omezeními i se svými dary**. Jinak se stále budeme cítit sklíčeně, nespokojeně, nenaplněně a snít své nereálné sny o budoucnosti. Musíme pozitivně přijmout sami sebe, a to v několika rovinách.

Přijmout se na tělesné rovině. Svět, ve kterém žijeme, klade na tuto rovinu velký důraz, protože je zdrojem velkých zisků pro kosmetický, oděvní, plasticko-chirurgický, časopisecký, reklamní a nevím ještě jaký průmysl, který vám bude stále vsugerovávat, že nejste docela „in“. Tím samozřejmě nemyslím, že o sebe nemáte dbát a tím méně, že máte být jako strašáci do zelí, ale mluvím o přijetí sebe bez sebestřednosti, která neumožňuje jít dál.

Další rovinou, určitě vyšší a méně povrchní, je **rovina psychická**. Jedná se o **přijetí osobního bohatství** jako je např. inteligence, vlohy.... Sebepřijetí v této oblasti vede k postoji, který by se dal charakterizovat „ode zdi ke zdi“. Buď se cítíme nulou nebo nadčlověkem. Samozřejmě se snahou vypadat vždycky dobře a s nervozitou, která k tomuto postoji patří tak, jako k velbloudovi hrby.

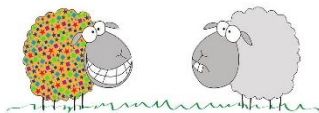

A to je vždycky zdrojem velké nejistoty, ve které žebráme o úctu druhých a čekáme na jejich ocenění, vymyslíme různé exhibice, aby druhým spadla brada a právě to nás uzavírá překvapivě před druhými lidmi a nepřekvapivě před Bohem.

Jak říká jeden psycholog: „*Kdo se chce za každou cenu zalíbit druhým, musí se odříci něčeho ze sebe sama, a možná právě toho nejlepšího.*“ Tito lidé prožívají hrůzu z nezdaru, nejsou schopni uznat a klidně přijmout vlastní hřích, nejsou schopni zažít křesťanskou radost z odpuštění. Chtějí být rovni Bohu a protože vidí, že to nedokážou, propadají malomyslnosti a pocitům méněcennosti.

Existuje ale ještě jedna rovina přijetí sebe. Je to rovina toho, co jsme a toho, k čemu jsme byli povoláni. **Rovina naší vlastní identity, neopakovatelnosti, originality.**

Jak by náš život byl bohatší a méně monotónní, kdybychom přijali sebe a své poslání v lidské i křesťanské rovině. Znamenalo by to **každodenní tvořivost, která by se projevovala v obyčejných věcech, v obyčejných povinnostech, která by bořila veškerou rutinu a odhalovala jedinečnost každého z nás.** Právě to by nám dovolilo být sami sebou.

Mít úctu a dokonce radovat se z toho, co každému z nás daroval Bůh, abychom byli jeho obrazem. Netrpěli bychom žádným pocitem marnosti a objevovali v sobě stopy Boží podoby. A to by uspokojovalo naši žízeň po lásce, dobru, krásu, kterou nosíme ve svém srdci.

Objevili bychom, že **náš život má nesmírnou cenu, protože je darem Boha a že jej buduje Bůh, jestli mu to dovolíme.** Kdo objeví své povolání, vyřeší i otázku sebeúcty a také teprve tehdy, když se povolání stane následováním Krista říkajícího *Abba, Otče*, plně poznáme svou vlastní identitu a objevíme (ovšem už jako svobodní lidé) bohatství psychické i tělesné roviny. A objevíme také, že to není jen naše osobní vlastnictví, ale že jsme to dostali od Boha pro druhé.

To je fantastická zkušenost sv. Pavla: *už nežiji já, ale žije ve mně Kristus* (Gal 2,20) a je to zkušenost těch, kteří odhalili svou identitu v Bohu a dovolili, aby změnila jejich život. A Bůh bohatý ve své tvořivé fantazii tvoří z každého z nás originální dar druhým.

To je postoj, ve kterém jedna izraelská dívka před dvěma tisíci lety dokáže říct: Jsem služebnice Páně, **věřím ti a chci to, co chceš ty, protože vím, že je to pro mě i pro druhé i pro tebe to nejlepší.**

A tak se stala solí země a světlem světa.

/www.katolik.cz, katecheze brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho na setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou 15.8.2002/

MANŽELSKÉ KONTRASTY

Motto Národního Týdne Manželství 13. – 19. února 2023

Rozdíly se v manželství mohou týkat mnoha věcí. Toho, jaké máme názory na výchovu, řešení konfliktů, zacházení s penězi, komunikaci, intimní život, plánování, dovolenou, pořádek v domácnosti, trávení času s druhými lidmi, politiku nebo zda si chceme pořídit psa či chalupu.

Je ale také mnoho dalších kontrastů. Existují manželství s větším věkovým rozdílem, z rozdílných kultur, vztahy zasněných introvertů se společenskými extraverty. Manželství jedináček s partnery z velkých rodin. Manželství tichá a manželství italská. Často si hledáme partnery, kteří nás dokáží „unést“ a jsou naší kotvou.

Rozdíly a odlišnosti jsou obvykle tím, co k sobě partnery přitahuje. Ve skutečnosti se často tam, kde nejde o zásadní věci, postupně shodneme na tom, že se na některé věci prostě díváme jinak nebo k nim jinak přistupujeme. Může nám to pomoci ocenit jedinečnost toho druhého.

„Kde nejde o zásadní věci“ je zde samozřejmě klíčová fráze. Je hloupé a zbytečné se od sebe odcizit kvůli otázkám, na kterých ve skutečnosti nezáleží. Jak ale rozeznat drobný nesouhlas od vážného rozporu v přesvědčeních a životní filozofii? Jak poznáme, kdy bychom si měli „trvat na svém“? Mnoha rozchodům by se dalo předejít, kdyby manželé více přemýšleli o svých odlišnostech a nechtěli se jich za každou cenu zbavit. Je to těžké, protože většina z nás chce mít „pravdu“ a cítíme se být v právu. Odpovědi na tyto otázky budou záviset na tom, jakou důležitost přikládáme jednotlivým problémům.

Věříme, že nejsilnější vztahy jsou ty, ve kterých mohou být oba partneři sami sebou a zároveň si pomáhají „dostat jeden ze druhého to nejlepší“. Záměr měnit druhého člověka nebo se dramaticky měnit podle cizích ideálů ale odsuzuje mnohé páry k neúspěchu. I páry, které mají hodně společného, musí někdy dělat kompromisy. Každý zdravý vztah zahrnuje schopnost žít a někdy se i smířit s našimi odlišnostmi nebo hledat společná řešení a cesty, jak se přizpůsobit jeden druhému.

Dozvoľme rozdílu, aby nás k partnerovi přitáhly blíž. Je téměř nemožné najít dva lidi, kteří dělají všechno úplně stejně. To, že se od svého partnera poněkud lišíme, může náš vztah učinit zábavnějším a vzrušujícím. Možná dostaneme příležitost podívat se na věci novým způsobem nebo zažít věci, které bychom sami nezkusili.

Národní
týden
manželství

Nemusíme se vzdát toho, kým jsme, abychom mohli být v manželství spokojeni. Pracovat s našimi rozdíly nám může pomoci lépe poznat sebe sama i to, kým se můžeme stát.

Motto NTM nese mnoho významů a věříme, že si najdete i ten, který bude inspirovat právě vás. Více na tydenmanzelstvi.cz.

Různá oznámení

Valentýnská pouť všech zamilovaných - 11.2.2023

Farnost **Příbor** srdečně zve na Valentýnskou pout' do příborského kostela svatého Valentina, patrona zamilovaných.

Program:

16:00 Mše svatá - bude sloužit P. Daniel Vícha (farář a děkan v Místku)

17:00 Koncert ADAM BUBIK duo - Vstupné na koncert je dobrovolné.

Po skončení je pro účastníky zajištěno drobné občerstvení v piaristickém klášteře. Akce proběhne v rámci Národního týdne manželství.